

Σχετικά με τις εξαγγελίες για επέκταση του ωραρίου του ολοήμερου Σχολεία παιδοφυλακτήρια και δάσκαλοι babysitters

Με πρόσφατες εξαγγελίες ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε ότι, στο πλαίσιο των «προσπαθειών για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας» προτίθεται να επεκτείνει το ωράριο λειτουργίας των παιδικών σταθμών, νηπιαγωγείων και Δημοτικών Σχολείων ως τις 18:00. Η Υπουργός Παιδείας προχώρησε άμεσα, εξαγγέλλοντας την παράταση της λειτουργίας των Ολοήμερων τμημάτων του 50% των σχολικών μονάδων της Πρωτοβάθμιας των αστικών κέντρων ως τις 17:30 από το προσεχές σχολικό έτος 2022 – 2023. Οι εξαγγελίες αυτές μόνο οργή και αγανάκτηση μπορούν να προκαλέσουν στην εκπαιδευτική κοινότητα. Και πάλι, αποφασίζουν και διατάζουν χωρίς καμία συζήτηση, χωρίς επιστημονικά δεδομένα.

Και βέβαια οι οικογένειες χρειάζονται στήριξη. Όμως, αυτή η στήριξη δεν μπορεί να έχει τη μορφή ιδρυματοποίησης των παιδιών. Ένα παιδί που πηγαίνει στο νηπιαγωγείο ή στο δημοτικό σχολείο δεν μπορεί να περνά όλη του την ημέρα σε μια αίθουσα ή ένα τσιμεντένιο προαύλιο. Σε σχολεία που τα παιδιά τρώνε στα θρανία που λίγες ώρες πριν έγραφαν, σε σχολεία που από το 2015 δεν έχουν υπεύθυνους εκπαιδευτικούς ολοήμερου και τραπεζοκόμους, που λειτουργούν με μπαλώματα ωρών, σε σχολεία χωρίς αίθουσες χαλάρωσης, βιβλιοθήκες, γυμναστήρια, αίθουσες καλλιτεχνικών, σε αυτά τα σχολεία, το χειμώνα τα παιδιά θα φεύγουν νύχτα από το σπίτι και θα γυρνάνε και πάλι νύχτα.

Όταν μια κυβέρνηση δηλώνει ότι τα σχολεία θα λειτουργούν έως και 11 ώρες για να εξυπηρετούνται οι γονείς, απλώς ομολογεί πως τα εργασιακά ωράρια είναι πλέον τριτοκοσμικά, έχουν πάει περίπατο τα δώρα και η εντατικοποίηση της εργασίας και τα ελαστικά ωράρια πνίγουν τους εργαζομένους. Γιατί, αν ήθελε πραγματικά να βοηθήσει τους νέους θα έπρεπε: α) να εξασφαλίσει σταθερή και μόνιμη εργασία με αξιοπρεπείς μισθούς και εργασιακά δικαιώματα για τους νέους ανθρώπους, οι οποίοι πλήττονται από την ανεργία και τους αντεργατικούς νόμους που υιοθετεί και εφαρμόζει η ίδια και β) να θεσμοθετήσει ένα πλαίσιο αυξημένων δικαιωμάτων προστασίας των εργαζόμενων που αποκτούν παιδιά (προστασία της μητρότητας και πατρότητας από τις απολύσεις, πληρωμένες άδειες στις/στους εργαζόμενους για την ανατροφή των παιδιών τους, επιδόματα ανατροφής για τα παιδιά που γεννιούνται στη χώρα μας κ.λπ.).

Από την πλευρά μας επισημαίνουμε ότι: σε επίπεδο παιδαγωγικής και διδακτικής επιστήμης είναι απαράδεκτο και προβληματικό ένα παιδί σχολικής ηλικίας να παραμένει στο σχολείο από τις

07:00 το πρωί (συμμετέχοντας στην πρωινή ζώνη) ως τις 17:30 το απόγευμα (συμμετέχοντας και στο ολόημερο πρόγραμμα) και μάλιστα σε σχολεία και νηπιαγωγεία που δεν διαθέτουν κανενός είδους υποδομή για να φιλοξενήσουν με κάποιους σχετικούς όρους αξιοπρέπειας παιδιά αυτής της ηλικίας. Ουσιαστικά μια λύση ανάγκης, την επεκτείνουν βαφτίζοντάς την «κοινωνικό μέτρο» και με αυτό τον τρόπο, ανοίγουν το δρόμο για να απαιτήσουν οι εργοδότες ακόμη πιο ελαστικά ωράρια.

Το σχολείο που εξαγγέλλουν και οραματίζονται ο Πρωθυπουργός και η Υπουργός Παιδείας είναι ένα σχολείο παιδοφυλακτήριο, ένα σχολείο κάτεργο, ένα σχολείο που δεν εξασφαλίζει την ολόπλευρη ψυχοκοινωνική και μαθησιακή ανάπτυξη των μαθητών του.

Καλούμε το γονεϊκό κίνημα και τους συλλογικούς του φορείς από κοινού με τους εκπαιδευτικούς να αντιδράσουν στην εφαρμογή των εξαγγελιών αυτών της κυβέρνησης.

Καλούμε το Δ. Σ. της Δ. Ο. Ε. να αντιδράσει στη βάση των αποφάσεων και των διεκδικήσεων του κλάδου για το σχολείο και το νηπιαγωγείο που οραματιζόμαστε και διεκδικούμε που βρίσκεται στον αντίποδα των απαράδεκτων κυβερνητικών εξαγγελιών.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑΣ